

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. ***, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *, III-И СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петина Кр. Николова

при участието на секретаря Мариана Любч. Митева
като разгледа докладваното от Петина Кр. Николова Гражданско дело № 20223630100831 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 498, ал. 3 от КЗ.

Делото е образувано по искова молба, подадена от „****“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „****“ № 15, представлявано от управителя О.Д., срещу ЗАД „***” с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, ж.к. ***, бул. „Г. М. Д.“ № 1, представлявано от Б.И., Ж.К. и Р.М.. В исковата молба се твърди, че дружеството-ищец е собственик на товарен автомобил „ДАФ“, модел 45-130, с рег. № Н *** АХ, на което са причинени вреди при ПТП. Твърди се, че вина за настъпване на ПТП имал Г. А. Г., управлявал л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № Н *** ВТ. ПТП било осъществено на 03.11.2020 г. на кръстовището на ул. „****“ и бул. „****“ в гр. ***. Твърди се, че на Г. е съставен АУАН и НП. НП било обжалвано пред ШРС, но съдът потвърдил наказателното постановление и решението е в.з.с. на 16.10.21 г. Твърди се, че автомобилът, управляван от виновния водач имал сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ със ЗАД „****“. Пред застрахователното дружество била предявена претенция за нанесените на собственото на ищеца МПС имуществени щети, но застрахователите отказали да заплатят обезщетение с мотива, че застрахования при тях водач не е виновен за ПТП. Ищецът моли съдът да осъди застрахователното дружество да заплати сумата от 2760 лв., представляващи платените от ищеца имуществени вреди за поправяне на собственото му МПС, както и законната лихва, считано от 03.11.2020 г. до окончателното изплащане. Молят да им бъдат присъдени и направените деловодни разноски. В съдебно заседание от 20.03.2023 г. е допуснато увеличение на иска относно главницата до размера от 3011,50 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди.

В съдебно заседание процесуалния представител на ищеца поддържа така предявения

иск изцяло. Твърди, че искът е доказан по основание и размер. Оспорва възражението за съпричиняване като излага аргументи, че липсват доказателства за това. Посочва, че с оглед разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП водачът на лекия автомобил е следвало да изчака тежкотоварният преди да предприеме маневра по излизане от кръговото кръстовище, тъй като тежкотоварният автомобил е бил дясностоящ за него.

В предоставения на ответника срок за отговор е постъпил такъв. Оспорени са исковете, както по основание, така и по размер. На първо място, ответникът оспорва водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № Н *** ВТ да е причинил процесното ПТП. Оспорен е механизмът на осъществяване на ПТП-то, описан в исковата молба. Твърди се, че водачът, управлявал собствения на ищеца т.а., не е съобразил знаците, които дават предимство на другия автомобил, с което е причинил произшествието. При условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване със същите мотиви. Оспорва се претендирания размер на имуществените вреди, като твърди, че не всички щети са от това ПТП, както и че не всички щети са реално настъпили. Твърди още, че описаните щети говорят за тотална щета, което означава, че процесното МПС е трябвало да бъде deregистрирано, а това не било сторено. Оспорен е и началният момент, от който се дължи лихвата за забава, считайки, че това следва да е датата на отказа на ответника да заплати обезщетението. Предвид това молят иска да бъде отхвърлен изцяло и да им бъдат присъдени сторените в производството разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника оспорва иска. Твърди, че водачът на тежкотоварният автомобил е този, който е следвало да даде предимство на лекия автомобил, но най-вероятно заради дясната ориентация на волана не го е забелязал. Твърди, че застрахования при тях водач е направил всичко възможно, за да избегне удар – подал е светлинен и звуков сигнал, а накрая е преминал в лявата пътна лента. Според представителя на ответника водачът на тежкотоварния автомобил е нарушил чл. 50 от ЗДвП. При условията на евентуалност моли съда да намали размера на претенцията като счита, че е завишен, както и да приеме, че е налице съпричиняване. Прави възражение и относно момента, от който застрахователят дължи лихва за забава.

Съдът, като съобрази твърденията на страните и представените по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че на 03.11.2020 г. след 10.05 ч. свид. Г. А. Г., управлявайки л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № Н *** ВТ се движел по бул. „****“ в посока от магазин „Практикер“ към кв. „****“. Времето било ясно, видимостта – добра, пътното платно – сухо и без неравности. На кръстовището на бул. „****“ с ул. „****“ достига до регулирано кръгово кръстовище. Платното за движение, по който свид. Г. се движи е с три еднопосочни ленти (самият бул. „****“ е двупосочен, но движението в двете посоки е отделено в две отделни платна за движение, разделени с укрепен банкет). Три ленти има и пътят в кръговото движение. Преди навлизане в кръговото кръстовище са поставени знаците Б.1, Г.12 и Т.13. Поставена е пътна маркировка, която указва, че продължаващите напред по бул. „****“ в посока кв. „****“ следва да са пристроени

в крайна дясна или средна лента. От показанията на свид. Г., които съдът кредитира в тази има част, той се е движел именно в средната лента и е спрял, за да даде предимство на движещ се в кръговото лек автомобил.

В същия момент по ул. „****“ в посока от индустриалната зона на града към ЖП прелеза на ул. „Преспа“ се движи тежкотоварен автомобил „ДАФ 45“ с рег. № Н *** АХ, управляван от Николай Стефанов Петров. Собственик на товарния автомобил е дружеството ищец „****“ ЕООД. Върху товарния автомобил имало натоварено малко багерче. Преди достигане на кръстовището с кръгово движение пътят е под наклон и тежкотоварният автомобил се движи нагоре по наклона. Пътят е двупосочен като в посоката на движение на тежкотоварния автомобил има една пътна лента. Преди навлизане в кръговото кръстовище са поставени знаците Б.1, Г.12, Т.13 и Д.17. Водачът на тежкотоварния автомобил спира на входа на кръговото движение и след това навлиза в него.

По делото са назначени две съдебни авто-технически експертизи. В някои части те са диаметрално противоположни, което налага съдът да обоснове, коя от двете САТЕ кредитира. Съдът счита, че доверие в конкретния случай заслужава повторната САТЕ по една основна причина. Вещото лице по повторната САТЕ е извършило експертизата вземайки предвид действителното положение на пътя и пътната маркировка, които съществуват на място, без да се съобразява с план-схемата на Община ***. Тук трябва да се уточни, че действителното положение на място не отговаря на план-схемата на Община *** за това кръстовище. Тази схема е приложена към АНД № 552/2021 г. на ШРС. Там са обозначени две ленти за движение вътре в кръговото кръстовище и четири ленти за движение по ул. „****“ – по две във всяка посока. По тази схема е работило и вещото лице, изготвило първата САТЕ. От снимките от процесното ПТП, както и от справка в Google Earth се установява, че в действителност вътре в кръговото движение има три ленти за движение, а ул. „****“ има само две обозначени платна – по едно във всяка посока. Това мотивира съда да кредитира изцяло повторната САТЕ – тази изготвена от инж. В. Т., а не първата изготвена по делото.

От кредитираната от съда повторна САТЕ се установява, че пръв в кръговото кръстовище навлиза лекият автомобил с преднина около 1 секунда. За това време той е навлязъл на 68 см навътре в кръговото кръстовище, когато в кръстовището навлиза тежкотоварния автомобил. Изводите на вещото лице са, че към момента на навлизане в кръговото кръстовище не е имало пречка, за когото и да е от двамата водачи да се възприемат един друг. Свид. Г. искал да излезе на втория за самия него изход, който се пада първи за тежкотоварния автомобил. Той навлиза в кръговото движение пресичайки първата и втората лента и навлиза в крайната лява лента на движение в кръговото движение, за да изпревари т.а. „ДАФ 45“, който в същото това време пресича първата лента на кръговото, навлиза в средната лента и започва въртеливо движение на дясно, за да достигне втория за него изход, от където трябва да излезе. Свид. Г. видял, че трудно ще изпревари водача на тежкотоварния автомобил и подал светлинен сигнал чрез превключване на светлините, както и звуков сигнал, след което направил опит да излезе от кръговото движение

преминавайки отново в средната лента, но в този момент настъпил сблъсъкът между двете ППС.

Съдът не кредитира показанията на свид. Г., че тежкотоварния автомобил не е бил на входа на кръговото кръстовище, когато той е навлязъл. Повторната САТЕ е установила, че разликата в скоростта на двата автомобила е била почти 1:2, т.е., че лекия автомобил се е движел със скорост 30,2 км/ч (8,4 м/с) или почти два пъти по-бързо от тежкотоварния, който се е движел с 16,2 км/ч (4,5 м/с). Ако показанията му бяха верни и тежкотоварният автомобил не се е намирал на входа на кръговото кръстовище, то т.а. „ДАФ 45“ е трябвало да измине още по-голямо разстояние до мястото на сблъсъка и предвид разликата в скоростта, този сблъсък нямаше да настъпи. Единствената възможност сблъсъкът да се е осъществил е, ако и двамата са навлезли едновременно в кръстовището и заради разликата в скоростта, лекият автомобил е изминал по-дългото разстояние от навлизане в кръговото до мястото на сблъсъка.

Съдът не кредитира показанията на този свидетел и в частта относно причините да премине в лявата лента. От изготвена от инж. В. Т. схема на ПТП, приложена към повторната САТЕ се вижда, че траекторията на движение на л.а. „Фолксваген Пасат“ показва почти директно преминаване на МПС-то от момента на навлизане в кръговото до крайната лява лента на движение в самото кръгово движение. Единствената крива, която водачът е извършил е тази, която се налага, за да заобиколи изградения в средата на кръговото укрепен кръгъл остров. Самото кръгово движение е изградено по начин, който технически позволява на движещите се по бул. „***“, ако продължават след кръговото да се движат отново по този булевард, да могат да преминават почти, без да извършват действително кръгово движение, ако не спазват очертанията на пътните ленти. Това показва и траекторията на движение на МПС, управлявано от свид. Г. – той не е направил никакъв опит за движение в средната лента, а директно е преминал в крайна лява лента. Показателно за това е и обстоятелството, че видно от схемата на ПТП, сблъсъкът е настъпил, когато този водач е направил опит да излезе от кръговото и да се върне от лявата в средната лента, което противоречи с твърдението му, че тежкотоварният автомобил го е затиснал в посока бордюра на острова.

От повторната САТЕ се установява, че сблъсъкът между двете МПС е настъпил именно при преминаването на л.а. „Фолксваген Пасат“ отново в средната лента. Лекият автомобил е бил навлязъл вече на около 0,5 м в средната лента в момента на сблъсъка, като първоначалното съприкосновение е било между преден десен калник и предна дясна гума на лекия автомобил и предна лява гума и преден ляв калник на товарния автомобил. Поради по-високата скорост на лекия автомобил спрямо тази на товарния, предната част на лекия автомобил се протрива по предната лява част на товарния автомобил. Протриванията по лекия автомобил са в посока от предната към задната част на това превозно средство, а по товарния автомобил протриванията и огъването на бронята са съответно в посока от задната към предната част на това ППС.

За нарушенията на правилата за движение по пътищата, допуснати от свид. Г. Г., на

същия били съставени АУАН, а въз основа на него и наказателно постановление, което е обжалвано, и потвърдено от съда. Съдебното решение е влязло в закона сила.

Към датата на ПТП-то – 03.11.2020 г. – за л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № Н *** ВТ, управляван от Г. А. Г. е имало сключен Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по застрахователна полица № BG/30/120002136033 със срок на покритие от 10.08.2020 г. до 09.08.2021 г. Застраховател по полицата е ответника ЗАД „***“.

От заключението на повторната САТЕ и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че т.а. „ДАФ 45“ е получил повреди в областта на предната лява странична част – предна броня, предел лъв калник, лъв фар, маска и декоративна решетка. Наложило се подмяна на следните части или детайли от автомобила – предната броня, основна предна броня, предна решетка, предна маска (включително боядисване на същата), предната лява врата (включително боядисване на същата), левия фар, предния лъв мигач и мигача в предния лъв калник, основата на предния лъв фар (включително боядисване на същата), лявата степенка на кабината, ветробрана на предния лъв калник и подвижния механизъм на кабината. Подмяната е извършена изцяло с части втора употреба или алтернативни компоненти. Наложил се е ремонт (възстановяване на различна степен на деформации) и боядисване на предна колона, основата на лявата степенка на кабината, пода на кабината. Извършен бил и ремонт на ел. инсталацията на автомобила. Съгласно заключението на вещото лице извършеният ремонт по средни пазарни цени възлиза на 2955,11 лв. В действителност собственикът на т.а. „ДАФ 45“ е платил 2760 лв., което се установява от представената по делото фактура, издадена от „Автодан“ ЕООД. Съгласно заключението по кредитираната САТЕ стойността на т.а. „ДАФ 45“ към датата на ПТП е била около 8000 лв. и представляват 376,9% от стойността му, с което не е премината границата от 70%, за да се приеме, че е настъпила тотална щета. Съгласно заключението на вещото лице, описаните вреди са в пряка и непосредствена връзка с настъпилото ПТП.

Ищецът като собственик на т.а. „ДАФ 45“ е отправил претенция за заплащане на нанесените имуществени вреди още на 03.11.2020 г. (което се установява от издаденото от застрахователя уведомление за необходими документи от тази дата), но е получил отказ от ответника два пъти - веднъж на 02.12.2020 г. и втори път на 23.12.2021 г. след като ищецът е представил допълнително доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 498, ал. 3 от КЗ, лицето, което е претърпяло вреди от ПТП може да предяви претенцията си за обезщетение на претърпените имуществени и неимуществени вреди срещу застрахователя по договора за „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач само, ако застрахователят не е платил в 3-месечен срок от представянето на претенцията пред самия застраховател, ако откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение. В конкретния случай ищецът е поискал от застрахователя

заплащане на имуществените вреди от претърпяното ПТП, но ответника е отказал заплащане на същите.

Основен спор по делото е чия е била вината за настъпване а процесното пътно-транспортно произшествие.

С оглед събраните по делото доказателства съдът счита, че нарушения на правилата за движение са допуснали и двамата водачи по следните причини:

И двамата водачи приближават кръстовище с кръгово движение, но от два различни входа. И двата входа към кръговото са обозначени с едни и същи знаци указващи предимството: знаци Б.1, Г.12 и Т.13. Комбинацията от тези знаци означава, че тези, които навлизат в кръговото имат задължението да дадат предимство на МПС, които се намират вече вътре в самото кръгово. Наличието на регулировка отменя правилото, че предимство има този, който се намира в дясно – чл. 50, ал. 1 от ЗДвП (респ. чл. 104 от ППЗДвП) дерогира правилото на чл. 49 от ЗДвП (респ. чл. 103, т. 1 от ППЗДвП). И двамата водачи са имали видимост един към друг. От заключението на кредитираната САТЕ става ясно, че първи в кръговото движение е навлязъл л.а. „Фолксваген Пасат“, но само с една секунда. За тази една секунда обаче той изминава 0,68 м. Освен това водачът на тежкотоварния автомобил е следвало да съобрази, че е натоварен, кара по баир нагоре, а и технически е побавен от лекия автомобил. Това поражда за него задължението да съобрази, че ако и двамата с водача на лекия автомобил навлязат по едно и също време, то предвид посоката им на движение траекторията на двата автомобила ще се пресече в един и същ момент. При всички положения, докато товарния автомобил пресече първата (най-външната пътна лента), лекия автомобил вече се е намирал в средната пътна лента за движение. Това е налагало водача на товарния автомобил да съобрази тези факти и даде предимство на водача на лекия автомобил и да изчака неговото преминаване преди навлизане в кръстовището. Вместо това той навлиза в кръговото кръстовище, с което е нарушил чл. 50а от ЗДвП.

В това време обаче водача на лекия автомобил преминава от средна в крайна лява пътна лента, с което е дал повод на водача на товарния автомобил да помисли, че ще излезе от третия или четвъртия за лекия автомобил изход и това е счел, че няма пречка самият той да навлезе в средна пътна лента. С това водачът на лекия автомобил е нарушил правилото на чл. 15, ал. 4 от ЗДвП. Тъй като пътната маркировка преди кръговото кръстовище е указвала, че за да излезе на втория изход е следвало да се движи в средната лента. След като е видял, че няма да успее да изпревари товарния автомобил и да излезе от кръговото движение преди т.а. „ДАФ 45“ да препречи изхода при собственото си движение е следвало да намали скоростта и да пропусне товарния автомобил. Като не е сторил това той е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 2, изр. първо от ЗДвП, тъй като в този момент вече и двамата са се намирали на път с предимство в две съседни пътни ленти като именно водача на лекия автомобил е искал да извърши маневра. Именно при извършване на тази маневра лекия автомобил е навлязъл в пътната лента, в която се е движел т.а. „ДАФ 45“ и е последвал сблъсък между двата автомобила. Освен това съдът счита, че водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ е извършил и още едно нарушение – това на чл. 26 от ЗДвП като

приема, че същият не е подал сигнал с включване на съответния пътепоказател, за да покаже, че ще излиза от кръговото кръстовище. Този извод следва от самите показания на свид. Г., че е подал светлинен сигнал чрез превключване на светлините, както и звуков сигнал, за да сигнализира на товарния автомобил, че трябва да му даде предимство. Това означава, че не му е останало време да подаде сигнал и чрез включване на пътепоказателя (мигача на автомобила).

В резултат на гореописаното ПТП, ищецът като собственик на т.а. „ДАФ 45“ е претърпял вреди в размер на 2760 лв. Тази сума съставлява в действителност платеното от него за ремонт на вредите и не надвишава средните пазарни цени за подобен ремонт. Няма как съдът да приеме, че действителните щети възлизат на сумата от 3011,50 лв. При всички положения размера на вредата се определя в размер на действителното настъпило намаляване на имуществото на ищеца. След като той е заплатил само сумата в размер на 2760 лв., то в този размер се определя и размер на настъпилата вреда.

Изложеното по-горе относно извършените от двамата водачи нарушения на ЗДвП, показва, че макар основната вина за настъпване на процесното ПТП да е на водача на л.а. „Фолксваген Пасат“, виновно поведение има и водача на т.а. „ДАФ 45“, поради което е налице съпричиняване в съотношение 80 % на 20 %. Това означава, че от причинените на ищеца вреди възлизащи на 2760 лв. водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ отговаря само за 80 % от вредата и следователно неговият застраховател също отговаря само за 80 % от вредата, т.е. за сумата от 2208 лв. В останалата част искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Съгласно разрешението дадено по Решение № 128 от 4.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Кристияна Генковска, застрахователят дължи лихва за забава от уведомяването. Предвид това ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца лихва за забава върху сумата от 2208 лв., считано от 03.11.2020 г. (тъй като застрахователят е бил уведомен още в деня на ПТП).

Относно разноските:

Предвид изводите на съда за частична основателност на иска и направените изрични искания на страните, съдът следва да се произнесе и по направените искания за разноски.

Ищецът е сторил в производството разноски в общ размер на 1055,46 лв. (сумата посочена в списъкът на разноските, към които се добавя и допълнително платената държавна такса от 10,46 лв. за увеличението на иска). От тази сума на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати такава част, която е съразмерна на уважената част от исковете, а именно сумата в размер на 773,85 лв.

С оглед изводите са частична неоснователност на иска и с оглед направеното искане за присъждане на разноски още с отговора, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съдът следва да осъди ищеца да заплати на ответника такава част от сторените от него разноски в производството в общ размер на 1535 лв., която е съразмерна на отхвърлената част от иска, а именно сумата в размер на 409,55 лв.

По делото са заплатени 150 лв. от бюджета на съда за допълнителен депозит по назначената от съда повторна САТЕ. Те също следва да бъдат разпределени между страните съобразно уважената, респ. отхвърлената част от исковете, като ищецът следва да възстанови на съда сумата от 40,98 лв., а ответникът – 109,98 лв.

Водим от всичко гореизложено и на основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „**“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, ж.к. ***, бул. „Г. М. Д.“ № 1, представлявано от Б.И. и Ж.К., ДА ЗАПЛАТИ** на „****“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „****“ № 15, представлявано от управителя О.Д., сумата в размер на **2208 лв.** (две хиляди двеста и осем лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени в резултат на ПТП от 03.11.2020 г., причинено от л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № Н *** ВТ, управляван от Г. А. Г., за който имало сключен с ответника Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по застрахователна полица № BG/30/120002136033 със срок на покритие от 10.08.2020 г. до 09.08.2021 г., ведно със законната лихва върху присъдената сума от 03.11.2020 г. до окончателното заплащане на сумата.

Отхвърля предявеният иск за изплащане на застрахователно обезщетение над присъдения размер от 2208 лв. до пълния предявен размер от 3011,50 лв. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ЗАД „**“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, ж.к. ***, бул. „Г. М. Д.“ № 1, представлявано от Б.И. и Ж.К., ДА ЗАПЛАТИ** на „****“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „****“ № 15, представлявано от управителя О.Д., сумата от **773,85 лв.** (седемстотин седемдесет и три лева и осемдесет и пет стотинки), представляващи сторени от ищеца разноски в производството, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА „**“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „****“ № 15, представлявано от управителя О.Д., ДА ЗАПЛАТИ ЗАД „****“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, ж.к. ***, бул. „Г. М. Д.“ № 1, представлявано от Б.И. и Ж.К., сумата от **409,55 лв.** (четиристотин и девет лева и петдесет и пет стотинки), представляващи сторени от ответника разноски в производството, съразмерно на отхвърлената част от иска.**

ОСЪЖДА ЗАД „**“ с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, ж.к. ***, бул. „Г. М. Д.“ № 1, представлявано от Б.И. и Ж.К., ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Районен съд – *** сумата в размер на **109,98 лв.** (сто и девет лева и деветдесет и осем стотинки), представляващи сторени деловодни разноски, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА „**“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, ул.**

„***“ № 15, представлявано от управителя О.Д., **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Районен съд – *** сумата в размер на **40,02 лв.** (четиридесет лева и две стотинки), представляващи сторени деловодни разноси, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване от страните в двуседмичен срок, който започва да тече от връчване на съобщенията за изготвянето му на страната.

Съдия при Районен съд – *:** _____